

7. tanulmány

A Szentlélek és a Lélek gyümölcse

Szombat délután – február 11.

A Szentlélek Krisztust képviseli az életünkben. Nem láthatjuk Jézust, nem beszélgethetünk vele, a Lélek azonban mindig mellettünk áll, függetlenül attól, hol vagyunk éppen. A Lélek azokban és azok által munkálkodik, akik elfogadták Krisztust. Akikben ott él a Szentlélek, megtermik gyümölcseit: a szeretetet, örömet, békességet, béketúrést, szívességet, jóságot, hűséget, szelídséget és mértékletességet. – *Adventista Biblia-kommentár*, 6. kötet, 1112. old.

Megtörténhet, hogy valakit a Szentírásban való jártassága még nem tesz elég bölccsé ahhoz, hogy vágyjon is a megváltásra, ez a tudás azonban a nyilvános viták során mégis ellenfelei fölé emeli. Ha valaki nem vágyik teljes lelkével Isten után, és nem tart komoly önvizsgálatot attól való félelmében, hogy szívében rejtett bűnöket talál, csupán csak áltatja magát, hogy valódi keresztény. Nem lehet igazi hívő, ha nem óhajtja betölteni életében Jézusnak a tanítványai egységéért mondott imádságát, és nem hirdeti teljes elhivatottsággal, hogy Ő a megváltó Krisztus. A pusztán becsvágyból szerzett ismeretek még büszkébbé teszik ezt az embert, miközben lelkéből hiányzik az isteni szeretet, a szelídség és a krisztusi alázat. Isten szemében balga az ilyen ember. Lehetséges, hogy ellenfeleit legyőzi tudásával, de megváltást szerző bölcsességet csakis a Szentlélektől kaphat. „A Lélek gyümölcsei pedig: szeretet, öröm, békesség, béketúrés, szívesség, jóság, hűség, szelídség, mértékletesség.” Sem a tehetség, sem az ékesszólás, sem a Szentírás tanulmányozása nem termi meg a szeretet gyümölcset, és nem tesz Jézushoz hasonlóvá. Csak az isteni erő képes a szívet és az emberi jellemet helyreállítani, csak ez képes Krisztus szeretetével elárasztani, amely szeretet abban nyilvánul meg,

hogy szeretjük felebarátainkat, akikért az Üdvözítő meghalt. – *Review and Herald*, 1893. november 28.

Ha alázatosan, Istenre támaszkodva fáradoztok az emberekért, ha Lelkének ragyogása tükröződik vissza krisztusi jellemetekben, ha az együttérzés, kedvesség, türelem és szeretet elve uralkodik életetekben, akkor áldásul lesztek a körülöttetek élők számára. Nem fogtok senkit kihasználni és kíméletlenül megvádolni. Nem képzelitek majd, hogy a ti gondolkodásotok a valódi mérce, hanem Jézus szeretete és az igaz tettek békés gyümölcsei nyilvánulnak meg bennetek. – *Bizonyságtételek*, 5. kötet, 649. old.

Ha elfogadjuk Krisztust személyes Megváltónknak, meg fogjuk tapasztalni értünk hozott keresztdozatának értékét. Jézus lelkülete hatja át a szívünket, és az Ő képére formál át, hiszen Krisztus a példakép, ami szerint a Lélek dolgozik. Szent szava és gondviselészerű beavatkozásai által Isten a Fia képmását alakítja ki bennünk.

Legfontosabb feladatunk, hogy Krisztust befogadjuk a szívünkbe, ezt követően pedig tudatosulnia kell bennünk, hogy Ő az egyetlen, aki képes az őszintén bűnbánó embert üdvözíteni. Ha teljes szívünkben az Urat szolgáljuk, tiszteljük és dicsérik az Ő nevét, elménk a szentség dolgaival foglalkozik, értelmünket a szent Ige élő és ható igazságai töltik be. – *That I May Know Him*, 94. old.

Vasárnap – február 12.: A gyümölcstelenség állapota

Akik hittel fogadják el Krisztust, eggyé válnak vele, akárcsak a szőlőtőkébe oltott szőlővesszők. A szőlőtőke gyökere táplálja őket. Akik hittel vallják Krisztust, egységre jutnak vele elveikben és tetteikben egyaránt, életük Isten Fiának az élete lesz. Annak kezébe helyezik életüket, aki maga az élet. (...)

Szívüket Jézus szívével kell egyesíteniük, akaratukat az Ő akaratának kell alávetniük, gondolataikat az Ő gondolatainak kell uralnia, elképzeléseiket neki kell átadniuk. Milyen gyakran megesik, hogy valaki úgy keresztelkedik meg, és veszik fel a nevét a gyülekezet névsorába, hogy

közben a szíve változatlan! A veleszületett és kialakított hajlamok továbbra is rossz felé befolyásolják a jellemét.

Az újjászületett ember élő kapcsolatban áll Jézussal. Ahogy a szőlővesszőt a tő tartja fent, és általa hoz gyümölcsöket, úgy a valódi keresztény is Krisztussal egyesülve termi meg életében a Lélek gyümölcseit. A szőlővessző egygyé válik a szőlőtővel, (...) akárcsak a keresztény Krisztussal: tettei és szavai Megváltója jellemét tükrözik. Amint a szőlő ágait is a tő élteni, az igazi hívő is Jézusból táplálkozik. – *The Upward Look*, 182. old.

A legmegfelelőbb pillanat hitünk gyakorlására, amikor érezzük a Szentlélek hiányát. Amikor úgy tűnik, hogy a sötétség sűrű felhői beárnyékolják értelmünket, elérkezett annak az ideje, hogy az élő hit áttörje a homályt, és eloszlassa a fellegeket. A valódi bizalom az Úr Igéjének ígéretein alapszik: csak azok kérhetik a csodálatos fogadalmak teljesedését, akik engedelmessé válnak Isten szavának. „Ha én bennem maradtok, és az én beszédeim bennetek maradnak, kérjétek, amit csak akartok, és meglesz az néktek.” (Jn 15:7) „Akármit kérjünk, megnyerjük tőle, mert megtartjuk az Ő parancsolatait, és azokat cselekedjük, amik kedvesek előtte.” (1Jn 3:22)

Sokkal több időt kellene titkos imádkozással töltönnünk. Krisztus a szőlőtő, mi pedig a szőlővesszők. Ha növekedni és virágozni szeretnénk, folyamatosan az élő Szőlőtőtől kell éltető nedvet és táplálékot kapnunk. Tőle elszakadva erőtlenné vágyunk. – *Korai írások*, 72–73. old.

Az Úr nem fogadja el azt a szolgálatot, amely nem őszinte szívből származik; Isten nem örül a szertartások hosszú sorának, amiből teljességgel hiányzik Krisztus. A menny gyermekeinek élő kövekké kell válniuk az Ő épületében. Ha fenntartások nélkül átadnánk magunkat neki, ha nemet mondanánk a szórakozásoknak, mulatozásoknak és bűnös élvezeteknek, és nem ápolnánk kapcsolatot ezek kedvelőivel sem, meghallanánk, amint az Úr int bennünket: „Nem a magatokéi vagytok. Mert áron vétettetek meg; dicsőítétek azért az Istent a ti testetekben és lelketekben, amelyek az Istenéi.” (1Kor 6:19–20) Mindezt szem előtt tartva soha többé nem hajásznánk az élvezeteket. – *A keresztény nevelés alapelvei*, 461. old.

Hétfő – február 13.: A szeretet gyümölcse

„Most azért megmarad a hit, remény, szeretet – e három: ezek között pedig legnagyobb a szeretet.” (1Kor 13:13) Ez a fajta szeretet tökéletesen megnyilvánult Krisztus életében. Ő már akkor szeretett minket, amikor még bűnösök és romlottak voltunk. Utánunk nyúlt a szerencsétlenségek mélységébe, hogy felemeljen minket, hamissággal teljes földi gyermekeit. Nem fogyott el a türelme, nem apadt el a buzgósága. Kegyelmének áradata – bár a büszke, hitetlen és hálátlan emberi szív ebben gátolni próbálta – még nagyobb szeretettel tér vissza.

Akit Jézus szeretete kényszerít, megkeresi felebarátait, segít az erőtleneken, bátorítja a csüggedőket, és bemutatja nekik, mit vár el tőlük Isten, majd el is vezeti őket ahhoz az egyedüli Személyhez, akinek segítségével ezt az eszményi állapotot elérhetik. – *In Heavenly Places*, 234. old.

Az Atya úgy nyilatkoztatta ki szeretetét az emberiség iránt, hogy elküldte Krisztust a világunkba. „Mert úgy szerette Isten e világot, hogy az Ő egyszülött Fiát adta, ha valaki hisz őbenne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen.” Igen, „örök élete”! Ez a szeretet töltötte be a törvényt. Csak az láthatja meg a Láthatatlant, akinek a szíve az elesett ember iránti szánalommal van tele, aki tettei által gyakorolja is a szeretetet. Ha valaki nem képes szeretni azokat, akikért az Atya ennyit áldozott, nem ismeri az Urat. Emiatt van olyan kevés élet a gyülekezeteinkben. A tanítások értéküket veszítik, ha nem itatja át őket a krisztusi szeretet. – *Lift Him Up*, 134. old.

Csakis a szükségben levők iránt tanúsított önzetlen érdeklődésünk által mutathatjuk be gyakorlati módon az evangélium igazságát. (...) Az evangélium hirdetése több, mint a prédikációk bemutatása: fel kell világosítania a tudatlant, az erőtlent fel kell emelnie, a beteget meg kell gyógyítania. Az emberi hangnak az isteni munka eszközévé kell válnia. A rokonszenves, szeretetteljes, megfontolt szavaknak az igazságról kell bizonyosságot tenniük.

A betegek látogatása és a szegények és elesettek támogatása folytán felragyognak az igazság Napjának lelki békét közvetítő sugarai. Az Isten-nel beszélgető férfiak és nők arca az Úr békéjét tükrözi, számukra Isten

láthatatlan világa valóság. Cselekedeteik által a menny szelíd és szeretetteljes légkörét árasztják környezetükben. Befolyásukkal lelkeket nyernek meg Krisztusnak. Ha mindenki meghallaná, megértené és a gyakorlatban alkalmazná Isten szavait, nyugalom, boldogság, testi egészség és lelki béke lenne az emberiség osztályrésze! Jézus Krisztus jósággal teljes szeretetének, irgalmának és gyengédségének értéke felbecsülhetetlen. Önfeláldozó szeretetének értéke jóval meghaladja az arany, ezüst és más drágakövek értékét, mivel az embereket a saját képére formálja át. – *Az egészségügyi misszió munkája*, 251–252. old.

Kedd – február 14.: Öröm, békesség, béketűrés

Az önző érdekből keresett, mulandó örömök utat nyitnak a kiegyensúlyozatlanság előtt. Ezek az élvezetek gyorsan tovatűnnek, és helyükbe magány és bánat költözik. Isten szolgálata azonban igazi, szent boldogságot szerez. Az Úr nem engedi híveit bizonytalan utakon járni, nem hagyja őket magukra hiábavaló sajnálkozások és csalódások szorításában. Ha nem is lesz részünk a jelenvaló élet örömeiben, reménnyel teli szívvel tekinthetünk az eljövendő örök élet boldogságára.

A keresztyének már itt a földön örülhetnek Krisztus közösségének, birtokolhatják szeretetének világosságát, jelenlétének folyamatos vigasztalását. Minden egyes lépésük közelebb viszi őket Jézushoz és szeretete mélységesebb megértéséhez, és karnyújtásnyira kerülnek a béke áldott hazájához is. – *The Faith I Live By*, 121. old.

Az igazi boldogság Isten akarata elfogadásának és a megszentelésnek a gyümölcse. A menny leendő szentjei már itt e földön szentként élnek, a mennybemenetelkor ugyanis magukkal viszik a földön Krisztus feddhetetlensége által formált jellemüket. (...)

Ha teljesen átadjuk magunkat Istennek, a Szentlélek által megtagasztaljuk a valódi feddhetetlenség, öröm és béke érzését. – *Reflecting Christ*, 303. old.

Jézus röviddel megfeszítése előtt a békesség ígértét adta tanítványainak: „Békességet hagyok néktek; az én békességemet adom nék-

tek; nem úgy adom én néktek, amint a világ adja. Ne nyugtalankodjék a ti szívetek, se ne féljen!” (Jn 14:27) Ez a béke nem a világhoz való alkalmazkodás eredménye. Krisztus sohasem szerzett békét a gonosszal való kiegyezéssel. A tanítványaira hagyott béke inkább belső, mint külső béke; ez marad meg követőinek az eljövendő harcokban és küzdelmekben is.

Önmagáról mondta Jézus: „Ne gondoljátok, hogy azért jöttem, hogy békességet bocsássak e földre; nem azért jöttem, hogy békességet bocsássak, hanem hogy fegyvert.” (Mt 10:34) Ámbár a békesség Fejedelme mégis szakadás okozója lett. Ő, aki azért jött, hogy üdvösséget és reménységet hirdessen, és örömet ébresszen az emberek szívében, olyan küzdelmet nyitott meg, ami mély sebeket ejt, és erős szenvedélyeket gyújt fel. Következő szavaival óvta követőit: „E világon nyomorúságok lesz.” „Közüket rátok vetik, és üldöznék titeket, adván a gyülekezet elé, és tömlöcökbe és királyok és helytartók elé visznek az én nevemért.” „Elárulnak pedig titeket szülők és testvérek is, rokonok és barátok is; és megölnék némelyeket tiközületek. És gyűlöletesek lesztek mindenki előtt az én nevemért.” (Jn 16:33; Luk 21:12, 16–17)

Ez a prófécia különösen figyelemre méltó módon teljesedett be. Minden sérelem, minden gyalázat és kegyetlenkedés, amelyre Sátán az embereket felingerelhette, Krisztus követőire zúdult. És ez újból és újból megismétlődik, míg a megtéretlen, érzéki szív ellenségeskedik Isten törvényével. A világ ma sem áll szorosabb összhangban Jézus alapelveivel, mint az apostolok idejében állt. – *Apostolok története*, 84. old.

Szerda – február 15.: Szívesség, jóság, hűség

Ha már tévedsz, inkább tévedj a könyörület és a hosszútűrés, mint a türelmetlenség oldalán.

Az elnéző lépések, az enyhe válaszok és a nyájas szavak sokkal alkalmasabbak az átalakításra, javításra és megmentésre, mint a szigor és az erőszak. A ridegség elérhetetlenné tehet számodra embereket, másrészt a békülékeny viselkedés eszközül szolgálhat, hogy magadhoz kösd őket, és alkalmad nyílhat megerősítened őket a helyes ösvényen. Téged is lételesen a megbocsátó lelkület, és ismerd el a körülötted lévők minden jó

szándékát és jó cselekedetét. Dicsérd meg a férjedet, gyermekedet, húgodat és mindenkit, akivel barátkozol. A folytonos gáncsoskodás megméltatja és elszomorítja mások életét. (...)

A gyöngéd lelkület, a nyájas és meggyőző viselkedés megmentheti a tévelygőt, és sok bűnt eltakar. Isten elvárja, hogy „türelmes és jóságos” szeretet éljen bennünk. – *Bizonyságtételek*, 4. kötet, 64–65. old.

A keresztény jellem a mindennapokban is megmutatkozik. „Minden jó fa jó gyümölcsöt terem; a romlott fa pedig rossz gyümölcsöt terem” (Mt 7:17) – szögezte le Jézus. Megváltónk szőlőtőhöz hasonlította magát, amelynek ágai az Ő követői. Világosan kijelentette, hogy aki a tanítványa akar lenni, annak a szőlővesszőhöz hasonlóan látható gyümölcsöt kell teremnie: „Maradjatok énbennem és én is tibennetek. Miképpen a szőlővessző nem teremhet gyümölcsöt magától, hanem ha a szőlőtőkén marad; akképpen ti sem, hanem ha énbennem maradtok.” (Jn 15:4)

Pál apostol leírta, milyen gyümölcsöt kell a kereszténynek teremnie: „A világosságnak gyümölcse minden jóságban és igazságban és valóságban van.” (Ef 5:9) (...) Ezek a drága erények mutatják be Isten törvényének gyakorlati oldalát. – *Megszentelt élet*, 80. old.

Teljes mértékben hinnünk kell Isten szavának, és ne felejtjük el, hogy fiainak és leányainak fogadott bennünket! Tanuljunk meg bízni kijelentéseiben. Ha a rengeteg bizonyíték ellenére is kételkedünk szeretetében, megsebezünk a szívét. Ő az életét adta, hogy megmentsen bennünket. Ekképpen biztat minket: „Jöjjetek éhozzám, (...) és én megnyugosztalak titeket!” (Mt 11:28) Hiszed, hogy megteszi? Akkor ne hordozd tovább bűneid terhét, hanem gyere hozzá! Helyezd vétkeidet a Megváltó vállára! Bízz benne! Hisz megígérte, hogy nyugalmat ad! Mégis milyen sok gyermeke miatt kell bánkódni: „Nem akartok hozzám jönni, hogy életetek legyen!” (Jn 5:40)

Nézz Krisztusra! Tanulmányozd szeretetét és irgalmát! Csordultig betölti a lelkedet, hogy már ne legyen hely a bűn számára, így sóvárogva fogsz vágyani Jézus igazságára. Minél tisztábban látod a Megváltót, annál könnyebben észreveszed saját jellemhibáidat. Valld meg vétkeidet Krisztusnak, és igazi lelki alázattal kérd Őt, hogy távolítsa el min-

den bűnödöt! Hidd, hogy megbocsátott neked, hiszen világosan szól az ígéret: „Ha megvalljuk bűneinket, hű és igaz, hogy megbocsássa bűneinket, és megtisztítson minket minden hamisságtól.” (1Jn 1:9) Biztos lehetsz benne, hogy Isten sosem téved. Megbízhatasz benne, aki az ígérést tette. A te dolgod mindössze hinni abban, hogy az Úr teljesíti adott szavát, és megbocsátja minden megvallott bűnödöt. – *In Heavenly Places*, 111. old.

Csütörtök – február 16.: Szelídség és mértékletesség

Az emberi családokat ért csapások nagy részét a helytelen szokások okozzák. Sokan szabad akaratukból maradnak tudatlanok, vagy figyelmen kívül hagyják a menny parancsait. Nem dicsérhetjük Istent mindaddig, míg életvitelünkkel áthágjuk az élet törvényeit. Szívünket lehetetlen teljesen az Úrnak szentelnünk, míg szabad utat engedünk bűnös étvágyunknak. Megbetegített testünk és elménk szétszórtsága miatt folytatjuk az ártalmas életformát, ami lehetetlenné teszi testünk és lelkünk odaszentelését. Az apostol megértette a fizikai egészség rendkívüli fontosságát a keresztyén jellem formálása tekintetében: „Hanem megsanyargatom testemet és szolgává teszem; hogy míg másoknak prédikálok, magam valami módon méltatlanná ne legyek” (1Kor 9:27). Pál megemlíti a Lélek gyümölcseit is, amelyek között szerepel az önmegtartóztatás is. „Akik pedig Krisztuséi, a testet megfeszítették indulataival és kívánságaival együtt.” (Gal 5:24) – *Confrontation*, 61–62. old.

Népünkhöz szólok: ha közel húzódtok Jézushoz, ha rendezett életetekkel és istenfélő beszéddel ékesítitek hitvallásotokat, akkor nem tévedtek tiltott ösvényekre. Csak ha szüntelenül imádkozva virrasztotok, ha mindent úgy tesztek, hogy Isten közvetlen jelenlétében legyetek, menekülhettek meg attól, hogy behódoljatok a kísértésnek, és remélhettek, hogy mindvégig tiszták, szeplőtelenek és feddhetetlenek maradtok. Ha bizodalmatokban mindvégig szilárdan kitartotok, útjaitok megalapozottak lesznek Istenben. Amit a kegyelem elkezdett, a dicsőség koronázza majd meg a mennyek országában. A Lélek gyümölcsei: „Szeretet, öröm, békesség, béketűrés, kedvesség, jóság, hűség, szelídség,

önmegtartóztatás. Ezek ellen nincs törvény.” (Gal 5:22–23) Ha Krisztus él bennünk, megfeszítjük a testet annak kívánságaival és kedvteléseivel együtt. – *Bizonyágtételek*, 5. kötet, 84. old.

Az alázat erényét mindenkinek értékelnie kellene, aki Krisztus nevét kiejti, mivel az önfelmagasztalásnak semmi keresnivalója Isten munkájában. Aki közre akar működni az Úrral, annak naponta meg kell tagadnia énjét, és világi terveit másodlagos helyre kell tennie. Legyen béketűrő és jóságos, és tanúsítson irgalmat a környezetében élők iránt. (...)

Az igazi szelídség bizonyítja, hogy Istenre tekint, és egységben él Jézussal. Szerénység és alázat nélkül nem állíthatná, hogy valóban ismeri az Atya jellemét. Ugyan az emberek élhetnek abban a tévhitben, hogy hűségesen szolgálják Istent, talentumaik, nevelésük, buzgóságuk és ékesszólásuk csodálatra indíthatja azokat, akik nem képesek átlátni a külsőn; valójában azonban az illető személyek egyáltalán nem szenteltek oda képességeiket az Úrnak. (...) A menny haszontalan szolgálként tekint rájuk.

A Mindenható már régóta várja, hogy követői valódi szelídséggel ajánlják fel az embereknek gazdag áldásait. Aki énjét összetörve aláazatos lélekkel áldozik az Úrnak, a Kőszikla hasadékaiba rejtőzhet, és látni fogja Isten Bárányát, aki elveszi a világ bűneit. Ahogy egyre tisztábban szemléli Jézust, vétkei viselőjét, az egyedül elégséges áldozatot, háladalban dicsőíti nagyságát. Minél tovább szemléli Krisztus jellemét, annál szelídebbé válik, önzése és büszkesége pedig egyre csökken. (...) Szem elől téveszti önnön személyét, tudatosan benne méltatlansága, és minduntalan Isten hatalmát magasztalja. – *That I May Know Him*, 122. old.

Péntek – február 17.: További tanulmányozásra

Az evangélium szolgálói, „A Lélek mint nevelő” című fejezet.

Ábrahám érvelhetett volna, megkérdőjelezhetette volna Isten döntését ebben a kérdésben. Azonban bizonyította, hogy tökéletesen bízik Isten vezetésében. Nem gondolkodott azon, hogy termékeny, kellemes földre vezet-e Isten vagy sem. Ment, ahova Isten küldte. Ő mindannyiunknak példát mutatott. (...)

Ábrahám előrettekintett a városra, melynek tervezője és építője Isten (...) Ez mindannyiunkra érvényes. Mi csak idegenek és vándorok vagyunk ezen a földön. Keressük az országot, amelyet Ábrahám keresett, amelynek tervezője és építője az Isten. – *In Heavenly Places*, 112. old.